

Esietendus 5. XII 1922

„Sevilla habemeajaja“

Gioachino Rossini ooper 2 vaatuses — 3 pildis.

Näitejuht: Joseph Pirchann.

Muusikajuht: A. Kapp.

Dekoratsioonid: Albert Vahtram.

OSALISED:

Krahv Almaviva	Georg Tuksam.
Doktor Bartolo	Karl Viitol.
Rosina, selle kasulaps	Olga Olak-Mikk.
Basilio, muusikameister	Magda Päts-Jakobson.
Marzellina, Rosina kasvatajanna	Bernhard Hansen.
Figaro, habemeajaja	Sergei Mermann.
Fiorillo, krahvi teener	Susy Jakobson.
Ohvitser	Lea Kikas.
Notaarius	Alfred Sällik.
Ambrosio, Bartolo teener	Karl Ots.
	Gustav Jõe.
	Nikolai Põlluaas.
	Aleksander Dener.
	Gerhard Treumund.

Muusikandid, soldatid.

Tegevuspaik: Sevilla. — Aeg: XVIII. aastasaja keskel.

Sevilla habemeajaja.

Gioachino Rossini — sündinud 29. veebruaril 1792, surnud 13. novembril 1868 — oli nagu Verdigi vaeste ja lihtsate vanemate poeg. Ta isa oli tapamaja filevaataja Pesaros ja selle kõrval ka veel moosekant. Kui vähegi mahti oli, ründas ta oma naisega, kellel kaunis nägu ja ilus hääl, ümbruskonna laatadel ringi ja puhus oma pasunat, kuna teinepool laulis. Nii viisi teeniti lõbusal viisil oma kena rahake, millega viimaks Pesaros majagi omandati.

Vanematelt pärjs tulevane ilmakuulsus peale kunagi kustumatu hää taju ja toreda sõõgiisu ka rikka muusikaande, mille ta hääde meistrite juhatusel (kõige enam Mattel juures Bolognas) välja arendas. Kui „Sevilla habemeajaja“ esimest korda lavale ilmus, oli Rossini alles 25 aastat vana, kuid siiski oli see juba ta 16. ooper!

„Sevilla habemeajaja“ saamise lugu oli järgmine. 1816 aastal vajas Rooma Argentina teater, nagu harilikult, karnevali ajaks uut koomilist ooperit. Rossini oli mõne oma varema teosega juba tähelpanu äratanud, sellepärast pööras teatriomanik hertsog Sforza Cesarini ettepanekuga tema poole. Tehti leping, mille järele Rossini kohustatud oli kolme nädala jooksul ooperit valmina ära andma, kus juures hinnaks määrati 400 seudit, s. o. napilt nii palju, nagu praegu „Estoniale“ ühe ooperi tõlkimine maksma läheb. Aineks valis Cesarini Beaumarchais lustmängu „Sevilla habemeajaja“, mis kui samanimeline koomiline ooper Giovanni Paësiello muusikaga Itaalia teatrites juba üle kolmekümne aasta tuntud ja armastatud olnud. Paësiello oli vana ja lugupeetud meister, sellepärast leppis Rossini ainult raskel südame ja vastumeelt niisuguse aine valikuga, kartes õigusega, et publikum ja Paësiello ise teda, noort algajat, ninatargaks saavad pidama, kes vana kuulsal heliloojaga ühe ja sama aine käsitamisel võistlema tikub.

Ooper kirjutati — mitte kolme nädala, vaid 13 päevaga valmis! Niisugune kiirus oleks tänapäev otsata uskmata, tol ajal aga ei olnud Rossini